

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 231/2021
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Ђурић, адвокат из ..., против тужене Општине Александровац, чији је законски заступник Општински правобранилац Општине Александровац, ради исплате накнаде за рад ..., одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 94/20 од 15.09.2020. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 94/20 од 15.09.2020. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу, Судска јединица у Александровцу П 87/18 од 15.07.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћене накнаде за рад ..., за сваки месец обављене функције ..., почев од 12.02.2007. године до разрешења – престанка функције ... 30.07.2018. године, плати појединачне износе ближе одређене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да у корист тужиоца на износе из става првог пресуде плати доприносе по обавезном социјалном осигурању за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да на износе из става првог изреке пресуде плати доприносе за здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове парничног поступка од 257.350,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 94/20 од 15.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Брусу – Судска јединица у Александровцу П 87/18 од 15.07.2019. године у ставовима првом, другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, међутим због ове повреде поступка ревизија не може да се изјави, како је то прописано чланом 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, одлуком Скупштине општине Александровац од 12.02.2007. године покренут је поступак ликвидације ЈП „Информативни центар Општине Александровац“ и за ... је именован тужилац. У даљем поступку, Скупштина општине Александровац је 14.12.2007. године донела Закључак којим је усвојен извештај о спровођењу ликвидације и обустављен поступак ликвидације. Агенција за привредне регистре је Закључком од 08.04.2008. године одбацила захтев за регистрацију промене код привредног субјекта ЈП „Информативни центар Општине Александровац у ликвидацији“, да се упише да је отворен поступак стечаја, због неиспуњености услова за упис. Тужилац је 05.11.2008. године, поднео оставку на дужност ..., наводећи да је поступак ликвидације спроведен и да је Скупштина општине Александровац усвојила извештај о спровођењу ликвидације. Поступајући по поднетој оставци Скупштина општине Александровац је на седници од 18.11.2008. године донела решење о престанку дужности ... тужиоцу због подношења оставке. Тужилац је, по потписивању захтева за регистрацију промене код привредног субјекта у коме није могуће покренути поступак стечаја, наставио да доставља финансијске извештаје за ЈП „Информативни центар Општине Александровац у ликвидацији“ и даље је захтевао разрешење дужности Одлуком Скупштине општине Александровац од 20.07.2018. године, тужилац је разрешен дужности ..., а истом одлуком је именован нови ... и 28.08.2018. године у канцеларији начелника општинске управе сачињен је записник о примопредаји. Тужени тужиоцу на име обављања послова ... није накнадио трошкове које је имао у спровођењу ликвидације, нити је утврдио накнаду за рад, па је тако тужилац покренуо ванпарнични поступак и решењем Основног суда у Брусу, Судска јединица Александровац Р1 11/17 од 06.11.2017. године, утврђена је накнада за рад ... у висини просечне месечне зараде по запосленом у Републици Србији, према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за статистику за сваки месец обављања функције ... почев од 12.02.2007. године до престанка функције. Тужилац је тужбу за исплату накнаде за рад ... поднео 14.02.2018. године, а тужена је оспорила његов захтев за накнаду и истакла приговор застарелости потраживања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, а првостепени суд се изјаснио и о истакнутом приговору застарелости

потраживања, наводећи да је овај приговор неоснован јер тужиочево потраживање није потраживање из радног односа на које се примењује рок од три године, већ се на наведено потраживање примењује општи рок застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима – 300.

У конкретном случају, другостепени суд приликом одлучивања није узео у обзир да је тужени још у одговору на тужбу истакао приговор застарелости, нити се на ту битну околност изјаснио, што је од утицаја на висину накнаде коју тужилац може да потражује у судском поступку. По оцени Врховног касационог суда, потраживање накнаде за рад ... спада у повремена новчана потраживања, јер је реч о новчаним давањима чија је висина унапред позната, која доспевају у размаку од месец дана, тако да се на ова потраживања примењује рок застарелости прописан чланом 372. став 1. ЗОО, што значи да застаревају за три године од доспелости сваког појединог давања. Другостепени суд је приликом одлучивања погрешно применио материјално право јер није ценио истакнут приговор застарелости од стране тужене као ни правну природу накнаде за рад ... у том смислу да ли је реч о заради или о посебној врсти накнаде и с тим у вези какво је право тужиоца за уплату доприноса на ово новчано потраживање, имајући у виду да је усвојен захтев да се на досуђени износ накнаде у корист тужиоца плате доприноси за пензијско и инвалидско осигурање.

У поновном поступку, другостепени суд ће ценити истакнути приговор застарелости потраживања са аспекта да је реч о повременим потраживању које застарева у року и на начин прописан чланом 372. став 1. ЗОО и у том смислу ће правилно применити материјално право у вези висине накнаде трошкова које је тужилац као ... имао у спровођењу ликвидације, у складу са чланом 542. Закона о привредним друштвима.

Како је због непотпуно утврђеног чињеничног стања, другостепени суд погрешно применио материјално право, побијана пресуда је укинута, те је одлучено као у изреци на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић